

Pasi Hujasen lähettikirje 2/2019, 25.2.2019

Räystäät tippuvat

Jos jotain tehdään, se pitää tehdä kunnolla ja perusteellisesti!

Tuutarin kirkon rakensivat kouvolaalaiset talkoolaiset ja venäläinen rakennusfirma. Ikävä kyllä tuon firman työn jäljessä on paljonkin huomautettavaa.

Suuri ongelma on kirkkosalin heikko lämmöneristys. Työmiehet laittoivat seiniin pehmeää eristysvillaa – kova olisi ollut kalliimpaa. Niinpä kovalla tuulella lämpö karkaa, kun ikkunoiden alla ja katonrajassa on alueita, joissa ei ole oikeastaan lainkaan lämmöneristettä = pehmeä eriste on painunut kasaan ja yläosa on jäänyt vaille eristystä.

Myös katon eristyksessä on ongelmia: räystäälle kasvaa pitkiä jääpuikkoja, kun on pakkasta ja lunta.

Aluksi näytti tältä:

Eräänä sunnuntaiaamuna, kun olin lähdössä Skuoritsaan toimittamaan suomenkielistä jumalanpalvelusta, näytti tältä:

Kun palasin Skuoritsasta, teimme kanttori Nikolain kanssa hieman ”remonttia” – ennen Tuutarin jumalanpalvelusta, joka alkaa vasta 13.30 – ja sitten näytti tältä:

On siis tiedossa remonttia huhtikuulle, kun säät lämpenevät...

Veimme Nikolain kanssa vanhat, pudonneet/pudotetut rännit kirkon varastoon. Ikävä kyllä tuota

ränniä ei enää myydä – uusi on hieman pienempi eli pitää tehdä kokonaan uudet räystäskourut. Mutta eipä noista vanhoista olisi juuri mitään enää saanut.

Asialla on vakavampikin puoli: monessa muussakin Inkerin kirkossa on tehty huonoa rakennusjälkeä.

Esimerkiksi Skuoritsan kirkossa katto on W-muotoinen. Eli lumi pakkautuu kahdelta suunnalta alaspäin. Lopputuloksen voi arvata: katto alkaa lumien sulaessa vuotaa. Olisi pitänyt tehdä sähkölämmitetty salaoja noihin ”notkopaikkoihin”. Ei tehty ja nyt vesi tulee sisälle kirkkoon.

Huomaa lammikko kirkon lattialla!

Rakenne on suomalaisen arkkitehdin tekemä. Minä olin aikanaan rakennuksilla töissä ja jo silloin sanottiin, että tasakatto ei sovi pohjoisiin oloihin. Vielä huonommin tuollainen W-katto.

Vaikea sanoa, mitä voidaan tehdä. Mutta jotain pitää tehdä tai pian kirkon seinät ovat paksussa homeessa.

Edellisen kirjeen jälkeen tapahtunutta

1. Miljardien musta talous

Venäjän talouden tilastoinnista vastaava virasto arvioi, että Venäjällä musta talous (joka ei maksa veroja ym.) on noin 20 % bruttokansantuotteesta eli noin 315 miljardia dollaria (noin 300 miljardia euroa) eli enemmän kuin koko Suomen bruttokansantuote (noin 225 miljardia euroa).

Jos Suomessa olisi sama tilanne, meillä musta talous olisi noin 45 miljardia euroa.'

Oikeastaan pitäisi puhua kolmesta taloudesta: valkea (maksaa kaikki verot ym.), harmaa (maksaa osan veroista ym.) ja musta (ei maksa mitään). Ajattelen, että virasto tarkoitti sekä harmaata että mustaa taloutta.

2. Postikortin tietoturva

Usein sanotaan, että sähköpostin tietoturva on samaa luokkaa kuin postikortissa.

Näin todella on.

Katsoin eräältä sivulta autooni yhtä tarviketta. Sen jälkeen aina kun avaan internetin, tuon firman mainos tulee ruudulleni – vaikka en jättänyt mitään yhteystietoja. Eli internetissä kaikki, mitä siellä tehdään, saadaan selville – joka laillisesti tai laittomasti.

3. Olenko todella lihonut noin paljon?

Riitta tilasi minulle vaatteita internetistä – kun kaupasta ei Suomessa löytynyt.

Katsoin, että Riitta taitaa olla kovin positiivinen ihminen, kun koko oli XXL. Riitta kertoi, että koot ovat kiinalaisia: eurooppalainen koko on M. Hyvä tietää, jos tilaa kiinalaisia vaatteita internetistä! Kun japanilaisia autoja alkoi tulla Suomeen 1960-luvulla, kerrotaan, että Hemmingin autoliikkeen omistajaveljekset menivät käymään Datsunin tehtailla ja valittivat, että autot ovat liian pieniä.

Isännät kysyivät, minkäkokoisia suomalaiset oikein ovat. "Meidän kokoisia!" vastasivat reilusti yli satakiloiset veljekset.

4. Nuoret haluavat lähteä Venäjältä

Mielipidetiedustelun mukaan noin kolmannes 18-24-vuotiaista venäläisistä haluaa muuttaa ulkomaille.

Suosituimmat kohdemaat ovat: Saksa (16 %), Yhdysvallat (7 %) ja Espanja (6 %).

5. Korjaus edelliseen kirjeeseen

Leningradin oblasti täytti viime vuonna jo 90 vuotta – eikä 80 vuotta, kuten viime kirjeessä kirjoitin.

UKK (=usein kysytyjä kysymyksiä)

Silloin tällöin minulta kysytään: "Etkö sinä koskaan väsy olemaan Venäjällä?"

Toki kaikki ihmiset väsyvät. Se on ihan oikein. Minun periaate on, että jos ei ole pientä painetta päällä, työstä ei oikein tule mitään, menee laiskotteluksi.

Ymmärrän, että kysyjät tarkoittavat, enkö koskaan väsy niihin vaikeuksiin, joita Venäjällä kohtaa.

Pitää osata asennoitua.

Esimerkiksi rajalla on paljon mukavampaa Venäjän kuin Suomen tai Viron puolella. Venäläisten tullimiesten ja –naisten kanssa voi jutella ja usein on mielenkiintoisia keskusteluja. Suomalaiset ja virolaiset tullimiehet ovat kovin vakavia, suorastaan yksioikoisia.

On toki asioita, joiden toivoisi olevan toisin. Tai voisi sanoa myös – jotka ovat Suomessa paremmin.

Otan kaksi esimerkkiä.

Eräällä kylällä on psyykkisesti sairas seurakuntalainen. Hän katsoo olevansa niin suuri syntinen, että ei ansaitse mitään. Kaiken, mitä hän saa, hän antaa naapureille ym. Hänellä ei ole edes sänkyä.

Inkerin liiton aktivisti vei hänelle sängyn, patjan, tyynyt ja vuodevaatteet. Kun seuraavan kerran kävin hänen luonaan, oli vain sänky: se oli ollut liian raskas ja suuri vietäväksi lahjoitukseen.

Ei häntä voi auttaa. Suomessa hänet varmaan laitettaisiin johonkin laitokseen. Mutta en tiedä, olisiko hän siellä onnellisempi...

Toisella kylällä vanhuksella on juoppo(hullu) poika. Hän on ulkonäöltäänkin kuin metsäpeikko. Hän saattaa huutaa käsittämätöntä tekstiä, kun käyn katsomassa hänen äitiään.

Olen monta kertaa kysynyt vanhukselta, eikö hän lähtisi kirkon vanhainkotiin, saisi elää rauhassa. Talokin on todella huonossa kunnossa. Vastaus on aina sama: "Mihin minä tuon pojan laitan. Hän on kuitenkin minun poikani!" On selvää, että jos äiti lähtisi, poika pian kuolisi, kun kukaan ei huolehtisi hänestä.

Suomessa molemmille löytyisi joku laitos. Mutta olisivatko he onnellisempia?

Raskasta on käydä tällaisten seurakuntalaisten luona. Mutta vielä raskaampaa on heidän elämänsä.

Kiristysryitys

Sain sähköpostin "itseltäni" – eli minut oli merkitty lähettäjäksi. Sähköpostissa voi lähettäjä kirjoittaa lähettäjäksi kenet vain. Minäkin voisin laittaa, että tämä kirje tuli Aku Ankalta tai Nakke Nakuttajalta – siksi ei kannata luottaa tuohon lähettäjä tietoon. Viime aikoina olen saanut sähköpostia muka FedEx:iltä – suuri amerikkalainen kuriirifirma – jota on kuitenkin lähetetty Palaun saarivaltioon rekisteröidyltä sähköpostipalvelimelta (loppu.pw).

Tuo "itse" lähettämäni sähköposti sisälsi tiedon, että joku on saanut selville salasanani ja lähettää minun nimissäni pornovideoita kaikille sähköpostiosoitteistossani oleville ja laittaa mukaan videon minusta tietokoneen äärellä, jos en maksa hänelle 989 dollaria bitcoineina.

Kaveri teki kaksi virhettä: tuo salasana ei ollut sähköpostini salasana – itse asiassa luin pari päivää myöhemmin, että eräs internet-sivu, jota olen käyttänyt, oli hakkeroitu eli salasana oli sieltä. Toinen ongelma on se, että olen teipannut tietokoneeni kameran ja mikrofonit – koska niitä käytetään paljon virusten ja haittaohjelmien ajamiseen tietokoneelle. Eli minkäänlaista videota hän ei olisi pystynyt tekemään.

Toisaalta tuon kaverin "bisneksessä" on jotain järkeä: hän yrittää saada rahaa.

Pari päivää myöhemmin Pietarissa oli taas kerran "pommiuhkauspäivä": 15 kauppakeskusta, 30 koulua, 2 sairaalaa ja lukematon määrä erilaisia virastoja jouduttiin evakuoimaan, kun soitettiin ja väitettiin, että sinne on viety pommi. Eikä vaadittu mitään – tai ainakaan sitä ei kerrottu. Haluttiin vain tehdä kiusaa.

Koulu ja kauppa vielä jotenkin menee, mutta kaksi sairaalaa!!! Soittaja pitäisi viedä sairaalaan. Tai niin kuin eräs Puškinin seurakuntalainen sanoi: "Pitäisi viedä vankilaan Siperiaan ja heittää avain pois!"

Tällainen pitäisi lailla kieltää...

Ostin Narvassa käydessäni nypynpoistajan – sellaisen pienen "pölynimurin" jolla saa nypyt pois vaatteista.

Katsoin sitä ja totesin, että onpa oltu huolimattomia: yksi osa oli kierretty väärälle kierteelle. Päätin korjata vaivan. Laite lakkasi toimimasta!

Piti laittaa osa takaisin väärälle kierteelle ja laite toimi.

Valmistaja ei viitsi korjata tuotetta, vaikka selvästi tietää, mikä vika on! Kiina tuhoaa maailman luonnonvaroja roskan tuottamiseen! Onneksi sain tämän värkin toimimaan.

Vuoden 2018 tilastoja, osa 2

Pidämme Venäjän-lähettiläisten kokouksen 26.2. skype-kokouksena = internet-puhelu-kokouksena.

Susanna ja Ville Melanen ovat Siperiassa, Arvo Survo on Narvassa, Pekka Jauhiainen Imatralla ja minä Helsingissä.

Olen huomannut toisenkin säästön näissä skype-kokouksissa: matkakulujen lisäksi säästyy aikaa – kokoukset ovat näin paljon lyhyempiä kuin jos olisimme ”nokikkain”.

Alkuvuoden kokouksen pääaihe on edellisen vuoden työ- ja toimintakertomukset.

Venäjän-lähettiläisten taloudessa oli vuonna 2018 iloisia ja surullisia uutisia:

Iloinen uutinen oli testamentti, jolla tuemme Hatsinan seurakunnan työtä monta vuotta.

Ikävä uutinen oli se, että tuotot laskivat, mutta menot kasvoivat.

Menojen kasvuun oli selkeä ja hyvä syy: viime vuonna ostettiin sekä Svetogorskiin että Krasnojarskiin seurakunnalle ”kirkko”. Rahaa niitä varten oli kerätty jo aiempina vuosina, mutta vasta viime vuonna ne näkyivät menopuolella. Eli aiemmat vuodet olivat ”liiankin hyviä”, kun säästöön oli jäänyt rahaa, kun kirkkoprosjekteissa ei pystytty etenemään.

Kuten varmaan olette kuulleet ja/tai lukeneet, Sley joutuu nyt säästämään. Se merkitsee kahden työntekijän irtisanomista, lomautuksia ym. ikävää.

Lähetit ovat määräaikaisessa työsuhteessa eli meitä ei voi lomauttaa eikä irtisanoa – ennen kauden loppumista.

Minulla on suunnitelma, miten itse osallistun säästötalkoisiin.

Parasta tietysti olisi, jos tulot kasvaisivat! Työtä evankeliumin eteenpäin viemiseksi olisi paljon nykyistä enemmänkin.

Kiitos jokaiselle, joka on työtäni tukenut. Erityisesti haluan muistaa esirukoilijoita – kerron joskus esimerkkejä esirukousten näkymisessä työssä ja elämässä.

Huumori on välttämätöntä

Ostin divarista Neuvostoliiton entisen ulkomaankauppaministeri N.S.Patolitševin muistelmateoksen ”Kypsyyskoe”, jossa hän kertoi elämästään 1940-luvun lopulle asti.

Koko ajan hän usk(onno)llisesti korosti sitä, kuinka kommunistinen puolue hoiti sen ja sen asian kuntoon. Hyvät ihmiset olivat kunnan kommunisteja tai komsomolilaisia (kommunistien nuorisjärjestö).

Hänet määrättiin erääseen lentokonemoottoritehtaaseen tehostamaan tuotantoa ennen Hitlerin hyökkäystä Neuvostoliittoon.

Marraskuussa 1940 tehdas tuotti 148 moottoria
joulukuussa 1940 tehdas tuotti 629 moottoria
tammikuussa 1941 tehdas tuotti 751 moottoria
ja alkuvuonna 1941 keskimäärin 1117 moottoria kuukaudessa

Hän oli kovin ylpeä tuotannon kasvusta.

Mutta hän ei kysynyt: miksi aiemmin tuotettiin niin vähän – mitään lisärakennuksia ym. ei tehty eli moottorit tehtiin samassa tehtaassa kuin aikaisemminkin.

Todellista sosialistista työn sankaruutta!

Sivulla 81 oli ajankohtainen ajatus: ”On hienoa, että meidän maailman inhimillisimmässä maassamme ihminen voi Neuvostoliiton lainsäädännön mukaan lähteä ansaittuun lepoon eläkkeelle.”

Neuvostoliittolaisia erikoisuuksia

Monelle kylälle on ilmestynyt ”hevosfarmi”: Tuutari, Koussula, Luukkasi, Kesälä jne.

En tiedä, miksi. Ovatko ne ratsastusta tai raveja varten. Tuskin sentään metvurstia varten.

Tavaraa kaivataan

Seinäkalentereita sain, mutta muutama lisää ei tekisi pahaa.

Muun tavaran suhteen olen odottavalla kannalla: miten uutta tullilakia ruvetaan käytännössä soveltamaan. Toistaiseksi ei ole ollut ongelmia rajalla, mutta olen ottanut aikaisempaa vähemmän tavaraa mukaan.

Kalenterit voi lähettää Sley'n toimistoon:

Sley
Pasi Hujanen
PL 184
00181 Helsinki

Pieni opetuksen sana

Me saamme riemuita Jumalastamme, kun nyt olemme vastaanottaneet Herramme Jeesuksen Kristuksen valmistaman sovituksen. (Room 5:11)

Teksti on Päivän tunnussanan teksti maanantaille 25.2.

Annoin vähän aikaa sitten erälle seurakuntalaiselle Päivän tunnussanan. hän sanoi: ”Miksi minun pitäisi lukea jonkun toisen valitsema raamatunkohta?”

Minä ajattelen, että pääasia, että luetaan edes vähän Raamattua joka päivä. Uskon, että monen kohdalla Päivän tunnussana auttaa siinä.

Itselleni on ”pakko” tehdä uusia raamattuluentoja. Nyt teen niitä Ensimmäisestä Kuningastenkirjasta ja viime viikolla ylitin yhden rajapyykin: nyt on yli puolet Raamatun luvuista käyty läpi jae jakeelta.

Tämän päivän sana kertoo meille, mikä on suurin ilon aihe: syntien sovitus Jeesuksen Kristuksen ristinkuoleman kautta.

Pian alkaa paastonaika – tänä vuonna harvinaisen myöhäinen. Kunpa paastonaika saisi olla viemässä meitä lähemmäs Kristusta ja hänen kärsimystään.

Olen monelta ystävältä kuullut, kuinka Päivän tunnussanan teksti osui todella tarkasti siihen päivään. Anteeksiantamisen kanssa kipuillut sai kehotuksen antaa anteeksi jne.

Mutta siinäkään ei saa mennä liiallisuuksiin, kuten vanha vitsi opettaa:

Mies kysyi Jumalalta, mitä hänen pitäisi tehdä ja avasi Raamatun ja iski sormen sivulle:

”Juudas meni ja hirtti itsensä!”

Mies ajatteli, että ei varmaan ollut oikea kohta ja teki saman uudestaan ja luki:

”Minkä teet, tee se pian!”

Kiitos- ja rukousaiheita

- Inkerin kirkon talous – omavaraisuus on valtaosissa seurakuntia hyvin kaukana
- Että paasto aika saisi viedä meitä lähemmäs Kristusta ja hänen kärsimystään.
- Terveyttä. Inkeriläinen sananlasku sanoo: ”Vanhuus tuloo vaivoin kans!” Huomaa, että ei ole yhtä hyvässä kunnossa kuin armeijasta päästessä...
- Turvallisuutta tien päälle. Keväällä – joka ehkä pian koittaa – kylmien tiet voivat olla kovin kelirikkoisia.
- Vainotut kristityt eri puolilla maailmaa.
- Evankeliumiyhdistyksen talouden parantumista. Nyt tehdyt päätökset eivät vielä korjaa koko tilannetta. Parasta olisi saada lisää tuloja.

Tämän renkaan yhdyshenkilönä toimii Pasi Hujanen. Hänelle tulee ilmoittaa osoitteenmuutokset jne. Mikäli ystäväsi/tuttavasi/naapurisi haluaa renkaan jäseneksi, ilmoitathan siitä Pasi Hujaselle, Sley, PL 184, 00181 Helsinki tai pasi.hujanen@sley.fi

Lähetyskannatus Pasi Hujasen työn tukemiseksi

Sleyn tilille IBAN: FI13 8000 1500 7791 95 BIC:DABAFIHH

- henkilökohtaisella viitenumerosi, jolloin kannatus näkyy automaattisesti myös kotiseurakuntasi lähetyskannatuksena. Henkilökohtaisen viitenumeron saat Sleystä Anna Poukalta puh. 09 251 390 tai anna.poukka@sley.fi
- tai kirjoittamalla viestikenttään Pasi Hujasen rengas + oma kotiseurakuntasi
- tai Pasi Hujasen renkaan yleisviitenumerosella 10078 89200 30001 01518

Internetissä: www.taivaallinenlahja.fi/pasi-hujanen

Mikäli haluat avustaa diakoniatyötä, on vuonna 2019:kin koko vuoden kestävä keräys diakonia-avun saamiseksi Inkerin kirkon seurakuntiin. Jos haluat antaa lahjasi tähän tarkoitukseen, käytä tiliä:

- IBAN: FI13 8000 1500 7791 95
- viite 10078 89200 30010 04517
- **Käytä viitettä, se takaa, että raha menee oikeaan kohteeseen, lisäksi se vähentää työtä ja kuluja Sleyn keskustoimistolla.**

Keräyslupa 2017-2021: Poliisihallituksen 31.1.2017 myöntämän keräyslupan RA/2017/100 mukaisesti Suomen Luterilainen Evankeliumiyhdistys ry voi kerätä varoja 31.1.2017-31.12.2021 koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta julistus-, opetus- ja diakoniatyöhön kotimaassa sekä yhdistyksen lähetyskohteissa ulkomailla.